

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu w języku	polskim	Wykład monograficzny. Metafora i metonimia w ujęciu kognitywnym
	angielskim	Monographic Lecture. Metaphor and metonymy in cognitive terms

1. USYTUOWANIE PRZEDMIOTU W SYSTEMIE KSZTAŁCENIA

1.1. Sekcja	Sekcja nauk humanistycznych
1.2. Dyscyplina	językoznawstwo
1.3. Forma kształcenia	stacjonarna
1.4. Poziom kształcenia	szkoła doktorska
1.5. Osoba przygotowująca kartę przedmiotu	dr hab. Andrzej Kominek, prof. UJK
1.6. Kontakt	andrzej.kominek@ujk.edu.pl

2. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

2.1. Rodzaj przedmiotu	Przedmiot specjalistyczny w dyscyplinie
2.2. Język wykładowy	język polski

3. SZCZEGÓŁOWA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

3.1. Forma zajęć	wykład
3.2. Liczba godzin	15
3.3. Miejsce realizacji zajęć	pomieszczenie dydaktyczne w UJK
3.4. Forma zaliczenia zajęć	zaliczenie z oceną
3.5. Metody dydaktyczne	prezentacja multimedialna, metoda tekstu przewodniego, praca z tekstem drukowanym, dyskusja, nauczanie aktywizujące i wspomagane komputerem
3.6. Wykaz literatury	podstawowa 1. M. Johnson, G. Lakoff, <i>Metafory w naszym życiu</i>, Warszawa 1988. 2. Z. Kövecses, <i>Język, umysł, kultura. Praktyczne wprowadzenie</i>, Kraków 2011. 3. A. Kominek, <i>Wykłady z językoznawstwa kognitywnego dla studentów filologii</i>, Kielce 2015.
	uzupełniająca 1. G. Lakoff, <i>Kobiety, ogień i rzeczy niebezpieczne. Co kategorie mówią nam o umyśle</i>, Kraków 2011. 2. O. Jäkel, <i>Metafory w abstrakcyjnych domenach dyskursu. Kognitywno-lingwistyczna analiza metaforycznych modeli aktywności umysłowej, gospodarki i nauki</i>, Kraków 2003. 3. 4. A. Libura, <i>Wyobrażenia w języku. Leksykalne korelaty schematów wyobrażeniowych CENTRUM-PERYFERIE i SIŁY</i>, Wrocław 2000. 4. T.P. Krzeszowski, <i>Parametr aksjologiczny w przedpojęciowych schematach wyobrażeniowych</i>, „Etnolingwistyka”, nr 6, Lublin 1994, s. 29-51.

4. CELE, TREŚCI I EFEKTY UCZENIA SIĘ

4.1. Cele przedmiotu (z uwzględnieniem formy zajęć)

C1– omówienie podstawowych zagadnień z zakresu językoznawstwa kognitywnego, m.in. koncepcji znaczenia w umyśle, języku i kulturze; porządkowania wiedzy o świecie, metafory i metonimii jako głównych narzędzi kognitywnych w poznawaniu świata;

C2 – zreferowanie wiedzy na temat głównych kierunków i metodologii współczesnego językoznawstwa kognitywnego;

C3 – wskazanie związków języka z umysłem i kulturą;

4.2. Treści programowe (z uwzględnieniem formy zajęć)

Wykłady:

Znaczenie w umyśle, języku i kulturze. Kategoryzowanie świata (prototypy, teorie i relatywizm językowy). Porządkowanie wiedzy o świecie (ramy w umyśle). Odwzorowania między ramami (metafora). Odwzorowania wewnątrz ram (metonimia jako proces poznawczy i kulturowy). Wewnątrz- i międzykulturowe różnicowanie metafor. Ucieleśniony umysł (rola schematów wyobrażeniowych). Różne sposoby konstruowania świata (uwaga, osąd i porównanie, perspektywa, ogólna struktura). Konstruowanie znaczenia w dyskursie (przestrzeń mentalne). Amalgamaty pojęciowe.

5. Przedmiotowe efekty uczenia się

Przedmiotowy efekt uczenia się	Doktorant, który zaliczył przedmiot	Odniesienie od efektów uczenia się w Szkole Doktorskiej (zgodnie z programem kształcenia w Szkole Doktorskiej)
w zakresie WIEDZY:		
W01	ma poszerzoną wiedzę z zakresu najnowszych osiągnięć naukowych obejmującą podstawy teoretyczne, zagadnienia ogólne oraz wybrane zagadnienia szczegółowe właściwe dla dyscypliny językoznawstwa, w której przygotowuje rozprawę doktorską	SD_W01
W02	ma zaawansowaną wiedzę z zakresu językoznawstwa kognitywnego.	SD_W02
W03	zna istotne problemy badawcze w obrębie zagadnień objętych tematyką wykładu fakultatywnego.	SD_W07
w zakresie UMIEJĘTNOŚCI:		
U01	potrafi określić cel i przedmiot badań, formułować hipotezy badawcze w zakresie badań językoznawczych.	SD_U01
U02	potrafi wykorzystać wiedzę z różnych dyscyplin do identyfikowania, formułowania oraz twórczego rozwiązywania złożonych problemów lub realizowania zadań badawczych	SD_U03
U03	potrafi praktycznie wykorzystywać język obcy w działalności badawczej	SD_U07
w zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH:		
K01	potrafi myśleć w sposób przedsiębiorczy i aktywnie działać	SD_K04

6. Sposoby weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się

Efekty przedmiotowe (symbol)	Sposób weryfikacji (+/-)																				
	Egzamin ustny/pismny*			Kolokwium*			Projekt*			Aktywność na zajęciach*			Praca własna*			Praca w grupie*			Inne (jakie?)*		
	Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć		
	W	C	S	W	C	S	W	C	S	W	C	S	W	C	S	W	C	S	W	C	S
W01							+			+											
W02							+			+											
W03							+			+											
U01							+			+											
U02							+			+											
U03							+			+											
K01							+			+											

7. Kryteria oceny stopnia osiągnięcia efektów uczenia się

Forma zajęć	Ocena	Kryterium oceny
wykład (W)	3	Prezentacja naukowa i aktywność w zakresie 50% -60% możliwych punktów obejmujących powierzone doktorantowi zadania.
	3,5	Prezentacja naukowa i aktywność w zakresie 61%-70% możliwych punktów obejmujących powierzone doktorantowi zadania.
	4	Prezentacja naukowa i aktywność w zakresie 71%-80% możliwych punktów obejmujących powierzone doktorantowi zadania.
	4,5	Prezentacja naukowa i aktywność w zakresie 81%-90% możliwych punktów obejmujących powierzone doktorantowi zadania.
	5	Prezentacja naukowa i aktywność w zakresie 91% -100% możliwych punktów obejmujących powierzone doktorantowi zadania.

Przyjmuję do realizacji

.....